

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل
۰۴ می ۲۰۱۸

کابل خونین- ۳

پنجشنبه- ۱۳ ثور ۱۳۵۷ - کابل: در قسمت قبل دیدیم که چرا می باید دولت دست نشانده با رسانه ها در کل مشکل داشته باشد، در این قسمت بسیار فشرده و مختصر به مناسبات امپریالیسم و رسانه ها اشاره می نمایم. دوسیه روابط عاشقانه و خصمانه امپریالیسم با تمام رسانه ها به خصوص آن بخشی که یا بنا برتعهد- خیلی محدود- و یا هم رقابت های جناح امپریالیستی، برای جناح هائی از امپریالیسم خاربعل می گردد آن قدر قطور و پر برک است که اگر قرار باشد مشروح بدان پرداخته شود چیزی کمتر از یک دایره المعارف وزین نخواهد شد. از همین رو به صورت بسیار مختصر فقط به برخی نقاط اساسی آن اشاره صورت می گیرد. باشد به مثابه "مشت نمونه خروار" مورد ارزیابی قرار گیرد.

در شرایط امروزی، که نقش هر جناح سرمایه در اداره و کنترل دنیای سرمایه داری متناسب با میزان سهمی است که در کل حجم سرمایه بین المللی دارد، با وجود سیستم های جدید و الکترونیک اطلاع رسانی، سهم جناح سرمایه اطلاعاتی اعم از تلویزیون، رادیو، روزنامه ها، جراید، مجلات، فلم، سایتها و... جایگاه چهارم را به دنبال سرمایه نظامی، انرژی و مالی احراز نموده است.

این جناح سرمایه به مانند سایر جناح های آن ضمن یک نوع استقلال نسبی، بیشتر از سایر بخشها هم بالای بخشهای دیگر می تواند اثر بگذارد و هم می تواند دست نگر و محتاج آنها باشد. همین روابط دوگانه در طول تاریخ شکل گیری این جناح سرمایه، فضائی را به وجود آورده است که رسانه ها در کل می باید در نقش عاشق سینه چاک سایر بخشهای سرمایه عمل نموده، در حدی که برایش مقدور است کثافات سایر بخشها را به مثابه شیء پاک و منزّه به مردم حقنه نماید. در نتیجه رسانه ها در کل تا زمانی که همین وظیفه یعنی کثافات سایر بخشها را گلستان معرفی داشتن، درست انجام می دهند، نورچشم امپریالیسم و قدرت های امپریالیستی هستند، زمانی که در انجام این وظیفه که چیزی نیست جز تحریف واقعیت ها و تخریب افکار مردم، ناکام بمانند و یا نخواهند در مسیر معینه شنا نمایند و بکوشند تا خلاف جریان دست و پای بزنند، در آن صورت خار چشم امپریالیسم گردیده با تمام توان می کوشند تا افرادی را که نظم جهانی هماهنگی جناح های مختلف سرمایه را حین مبارزه با خلقها آسیب می رسانند، نابود نمایند.

این داستانیست که نمونه های آن را به صد ها و هزارها بار در تمام کشور های جهان نه تنها در سینه تاریخ آن کشور ها یافته می توانیم بلکه همین اکنون نیز در تمام کشور های امپریالیستی به درجات معینی شاهد و گواه آن هستیم. اگر از جنایات آشکار و مرموز "CIA"، "MI6"، "موساد"، "KGB" و ده ها سازمان خرد و بزرگ دیگر بگذریم و تنها توجه مان را به ترکیه، ایران، پاکستان و افغانستان معطوف داریم، مشاهده می شود که همین اکنون زندانهای این کشور ها مملو از کسانی اند که می خواستند با پخش یک واقعیت، سرخاب فریب را از رخسار دولت های شان بردارند.

این مناسبات، "عشق و نفرت" بین رسانه و امپریالیسم در افغانستان اشغالی نیز با تمام قوت آن ادامه دارد. امپریالیسم به تمام اهل رسانه ها ضمن اعطای آزادی های معینی و پول جیب خرج و نسوار شان؛ برای همه خط قرمز ترسیم نموده که به هیچ صورت اجازه ندارند، از آن خط قرمز عبور نمایند. این خط قرمز چیزی نیست به غیر قدسیت و توانمندی امپریالیسم را سجده نمودن. به تعبیر دیگر رسانه ها در افغانستان اشغالی حق دارند و آزاد اند، تا هر فرد افغان را که می خواهند نقد و حتا دشنام دهند، به گفته مردم در آسمان خدا و در زمین پیغمبرش را به باد ناسزا و دشنام بگیرند، مگر اجازه ندارند، بنویسند که چرا "امریکا، انگلیس و مجموع ناتو به پیمان ها و تعهدات دفاعی و امنیتی شان نسبت به افغانستان عمل نمی کنند" اجازه ندارند بنویسند "در چنین حالتی، پیمان بی پیمان" اجازه ندارند بنویسند: "اشغالگران خود در عقب فعالیت های تروریستی قرار دارند" و از این قبیل حرفها.

در این اواخر دیده شده که بعد از عملیات انتحاری عده ای از خبرنگاران آگاهانه و یا ناآگاهانه از خط قرمز عبور کرده اند، در نتیجه می تواند کشتار اهل رسانه به دستور و با مساعدت نیروهای اشغالگر صورت گرفته باشد تا به رسانه ها تفهیم نماید که نباید پایشان را از گلیم شان بیشتر دراز نمایند.

ادامه دارد